

Et 2° Nam prima est procedit a
 Trinitate per se videtur est dicit aliquam substantiam
 indeterminatem abstractam an sit absoluta
 vel relativa. Et in hoc si ad huc. Et in hoc si ad
 huc nam prima dicitur deus quia connotat aliquam substantiam est
 indeterminatem. Et in magis dicitur agnosceretur mysterium Trini-
 tatis ante quod reuelaretur quia reuelarentur Christi nam primam
 substantiam & aliquam substantiam quod cognoscerent an esse unam
 & simplex, abstr. & Relativam.

Et 3° Nam prima est procedit a Trinitate
 est incommunicabilis alteri Causa extraneo quod per substantiam ab-
 stractam. Et magis dicitur quia illa incommunicabilis provenit ab exist-
 entia prima & se ipsa quod primum non reperitur in existentia cre-
 ata, quod est magis remissum & imperfectum.

Resp. Nam prima est intellecta in vi gratie quod
 est essentia & substantiam abstr. Et hoc non habet substantiam quia substantia
 non est intellecta in se ipsa gratia & magis non potest redere nam
 primam incommunicabilem in vi gratie. Et quilibet substantiam primam
 Relativam esse ultimum suum in vi gratie. Et in vi Relativam non sit
 intellecta in suo gratia Paternitate etc.

Inst. Nam prima dicitur & substantiam Patris etc.
 adhuc ulterius dicitur & substantiam Filii: quod Paternitas non est ultimum
 dicitur Nam prima. Et magis dicitur quia ipsa Paternitas non locum
 substantiam Filii nec Nam locum Filii mediante Paternitate, et in
 hoc si est quilibet substantiam prima ultimum suum Nam prima. et ut si
 daretur substantiam abstr. dicitur se ipsam locum dicitur quodammodo sub-
 stantiam. quia via prout abstr. locum dicitur dicitur quodammodo Trinitate, et de-
 quenter talis substantiam dicitur et non per substantiam.

Et 4° Nam prima est procedit a Trinitate
 non dicitur, et amat, ut quod: quod iam est suppositum.

Et neganter per Substantiam totam. Et non autem quia. Nam prima
ante Propositiones ut dicitur et amat ut - quo -

De q. Nam prima est Coniunctiva ope-
ratur sicut quod illi dicitur intelligere et velle in Suggestio prima
Et non Numquam quia Coniunctiva denotat Suggestum videntem
et volentem in Nam prima Et sicut quod dicitur intelligere et ama-
re. Et hoc videtur ad effectum in creatis quia quod dicitur autem velle
et velle. Et in Suggestum Coniunctiva denotat videntem et vo-
lentem.

Secundo 6° Existia prima ut dicitur Nam primam ex-
tra car. Substantia ut nota. Et dicitur reddis Nam primam inde-
gentem a Substantiante et nota Substantia dicitur sicut Nam Pri-
mam incoincubilem. 9° Admittenda est Substantia abia. Et non
autem quia nota existia prima ut dicitur perfectissima reddis Nam primam
independentem a Substantiante. aliter dicamus est quod Existia
creata reddat Nam humanam ut existentem extra car. et ad dicitur.
Et nota. Et nota Substantia abia reddat solum Nam independentem a Sub-
stantiante. Et sicut alia Substantia dicitur Nam humanam incoincubi-
lem. Et neganter humani xpi q. hinc dicitur hinc est Substan-
tiam quam quod nemo accipit.

De igitur dundamus Existiam primam
in Substantia abia demus dicitur quod Nam prima est per quod dicitur a dicitur
nisi hinc suam existiam perfectissimam independentem. Et suam dicitur.
Et dicitur. et in reddis dicitur et in dicitur ab vi supra Substan-
tiante. et effectus n. est sicut Substantia sed ut incoincubilem alteri
dicitur Substantia in voce vi. et in hoc si rigoroso Substantia abie
eam in deo n. admittit. quod si vultis vocare Substantiam abiam
ultam existiam dicitur. Et dicitur primam per quod dicitur
independentem a Substantiante tunc hinc dicitur quod nota et in
hoc su et admittam Substantiam abiam.

De nōt aut, nam: Libertas Substia erat pialis
 et in suo gē. et uniebans in se ad pponendum Substiam to-
 talem. Sicut Ma. et Sca unians ad faciendum ipsum tota-
 le: et sic Substia Ma. est maior et pntum Ma, Substia
 tota est pualis et pntum Ma. =

Inf. 1.º q.º Ma. erit Suppositum piale
 et semiplona. De nōt itatem, qd Ma. denoiat Suppositi et Pona
 puenit rōe Totius. Sicut Ma. n. dicitur ppositum piale et sit
 pars pponens ita et Ma. Substia pialis n. erit Suppositum pi-
 alis neg semiplona, qd denoiat Suppositi et Pona puenit
 rōe Totius Suppositi pfecti. =

Inf. 2.º q.º Substia pialis Ma. n. pēt
 effum inuicabilitis. et vtrū hoc qd Ma. sit Substia aliud
 coicari Ma. imo ipsa Substia pialis Ma. et coicari Substia
 pialis Ma. q.º pponit: ut hoc e. rōem Substia: q.º Ma. De
 nōt itatem et ad aliud pōem dico qd effum inuicabilitis
 in Substia e. inuicabilitas alteri tamq. sū n. n.º tamq.º
 compi. Unde et Ma. coicari sic et Sca Ma. neutra Substia
 q.º aliam. Sicut et neutra Substia pialis Substia q.º aliam
 pialem. It. Ma. Suppositum Substia q.º illam Substiam totalem
 pflatam ex Ma. pialibus, sicut totum ppositum denoiatur
 totale rōe pium pphysicay. =

Inf. 2.º in pōe Suppositi et Ma.
 Substia piale; et itas hoc qd Sufficit unica Simplex Sub-
 stia ut pēt amōas pēt qd pēt in humite ppi pū q.º pēt
 te Substia qd ad usumq. pōem q.º unicam Substia Poni Pōi:
 q.º Ma. =

De nōt aut, qd ad aueraiam potius amitti de pōe
 Substia dum pōent unam Substiam Ma. unita Coicari et ali-
 am Ma. Segarata: nos n.º p.º Ma. unicam ppartialem pōuimus

tam qm̄ e unita qm̄ qm̄ e separata. Ad q̄dam d̄ sub
 stia p̄mi vbi p̄lo q̄ d̄ sit unita et p̄fecta p̄it d̄ sit uni-
 ta d̄are utramq̄ p̄m̄, sicut n̄ pot̄ ee multi p̄es substantia p̄mi
 vbi qm̄ unum v̄m̄ e h̄m̄ḡicūm: ut a. d̄. q̄m̄ unum
 sit multi p̄es ne p̄m̄, det here suas peculiarēs substantias
 sicut h̄et existēs. —

Ad h̄c q̄m̄ n̄ v̄t̄ unam d̄oalem sed
 et h̄am̄ mat̄em here suam substantiam, partialem q̄ d̄ sub
 stia ma, tanq̄m̄ d̄ sua temp̄e efficit unam q̄ se integraliter
 et d̄egret̄ unam substantiam totalem et acceptam. ita n̄. d̄.
 P. vii. et alii q̄ leḡt̄ J. L. n̄ 250. — Et 1. q̄. Substia
 e ult̄us s̄ius Substia. It̄ q̄a mat̄is e Substia, et ult̄us d̄ara
 in iho q̄re q̄a: q̄ h̄et p̄ialem substantiam. —

Et 2. q̄a q̄a mat̄is pot̄ assumi im̄p̄e
 q̄ capax substantia. et q̄ q̄a 7. d̄. Thom. et alios t̄ q̄a to
 q̄a sanguinis h̄m̄is s̄i. Ergo q̄m̄ q̄m̄ q̄m̄ q̄m̄ q̄m̄ q̄m̄ q̄m̄ q̄m̄
 Substia q̄ vbi: ut q̄ e capax p̄ialis v̄m̄is p̄p̄ostica e
 e capax p̄ialis substantia cuius d̄i substantia s̄i q̄m̄. q̄ d̄i
 mat̄is h̄et suam substantiam p̄ialem. Et 3. q̄a ma 1. a
 q̄ e ignobilior h̄et suam p̄ialem substantiam, ut maḡ atten-
 demus: q̄ et q̄a mat̄is. —

Notum In^{am} tenet v̄m̄q̄. s̄m̄. s̄m̄. s̄m̄
 et alii q̄ q̄a 1. q̄. Substia reddit nam̄ independētem: h̄t
 d̄a mat̄is e d̄p̄ens a v̄m̄: q̄ n̄ pot̄ here p̄ialem substantiam.
 Et s̄m̄q̄ maḡ substantia reddit nam̄ independētem a sub̄o ed̄m̄q̄
 nego, ad̄ anteriori d̄o v̄m̄ maḡ, et sic substantia q̄a mat̄is red-
 dit illam̄ v̄m̄icalētem̄ v̄m̄teriori d̄o in v̄o s̄i q̄a h̄u v̄m̄ e
 efficit substantia, n̄ t̄a reddere nam̄ independētem a sub̄o, et ab
 a v̄a ipe d̄m̄ente. —

Et q̄. 2. q̄a mat̄is extra v̄m̄am d̄m̄isus

Conseruata hęc suam diuam existiam: q̄ et hęc diuam Sub-
stantiam, & neganter in ipso n̄ hęc suam p̄ialem Substantiam.
De nat̄ itiam diuina ratiō ē q̄a q̄a existia m̄iam ē q̄ breuem 1.º
& independiam, q̄ ē q̄iā diuina ab eductiōe q̄ ē dependia a
Subst̄: at u.^o q̄a m̄iam existia m̄iam eod̄ mō eet inuolubil̄
ulteriori s̄o in ratiōe s̄i, atq̄ ē in ipso: q̄ s̄i haberet eand̄ n̄
Substantiam.

Pręp̄. Substantia q̄a uiuēt m̄ia ē et Substantia p̄-
atiōni q̄iā ratiō: q̄ n̄ reddat q̄iam inuolubilitatem. Si isex huius
uirtutis q̄a Substantia q̄a n̄ uiuēt Substantia p̄ia tangam ulterio-
ri s̄o quem hęc Substantem, nec enī Substantia q̄a hęc suam
Substantem ē illius Substantem. Si enī hęc suam. Nam p̄ia-
le Substantem ē unia integrat̄ ē Substantia p̄ia hęc s̄o
nam uirtutis Substantem ē illius uirtutis denotat suggestum: et u.^o
Substantia n̄ ē inuolubilitas p̄ia ad p̄iam, et inuolubilitas n̄ ad s̄o, ut
legē dictam ē.

¶ ma prima & p̄es integrantes hęc p̄iales Substantias?

Resoluo 1.º ma 1.º hęc suam p̄ialem Substantiam. Per 1.º q̄a
ma hęc suam p̄ialem existiam diuam ab existia q̄a: q̄
et suam p̄ialem Substantiam. 2.º q̄a ma 1.º hęc inip̄e assu-
pta a p̄io hęc & unioem hypostaticam: et unio hypostatica
Substantis hęc Substantis: q̄ si ma 1.º hęc p̄ialem unio-
em hypostaticam ad unum uirtutem: et hęc suam p̄ialem
Substantiam cuius hęc unioem hypostaticam.

3.º q̄a si ma 1.º n̄ haberet suam p̄-
ialem Substantiam q̄ies inq̄ares & p̄iam q̄iam p̄eret unam
Substantiam, et ē nouo recigeret aliam, q̄a ut aiunt aduersarij

Ma 1^a n^o Subsistit in Subsistiam splicitam, et totalem totius
 2° 3°. Ut hoc est multiplicare entitates atq^{ue} necessitate: q^o est.

Dices: Subsistia reddit nim^{is} inegen-
 tern: It^{em} Ma 1^a dependet a gra^{te} sub^{stantia} a posteriori in gra^{te} ce
 suscit: q^o n^o h^{ab}et peculiarem Subsistiam. Et ad may, Subsistiam
 reddere nam inegentem ab alteriori suo tantum suo et n^o tan-
 g^{am} a ca^{usa} g^{ener}ali, q^{uod} est gra^{te} in q^{uod} d^{icitur} 7° 1° 1°. Et via h^{ab}eat.
 hanc dependentiam a gra^{te} atq^{ue} est inegentem ab illa in re vi. Et
 hoc q^{uod} suam p^{ar}tem Subsistiam; Dicit et n^o hoc in gra^{te} totali
 est inegentem ab ipsa ma.

Deinde 2° per integrantes 1° sunt
 Omnesse de Stergonia h^{ab}ent suas peculiare Subsistias.
 In 1° q^{uod} tales per sunt ligales ut hypostice assumantur
 raro et facto assumantur quia a p^{ar}te sua tenet tota in.
 Et 7° 1° unigere Thelog^o p^{ar}tem illa q^{uod} per assumi, pot
 et h^{ab}ere suam Subsistiam: q^o est.

Et 2° q^{uod} si q^{uod}libet pars integrans
 n^o h^{ab}eret suam p^{ar}tem Subsistiam; It^{em} est unigam Subsistiam
 totalem, et indivisibilem res per Subsistiam, segeti, q^{uod} q^{uod}
 minima guttula aqua separaret ab Oceano, periret
 tota Substantia Oceani et aueriret alia a nouo toti Oce-
 ano. It^{em} hoc est ad ridiculum et inivisibile: q^o est. 3° q^{uod}
 q^{uod}libet pars est inivisibilis alteri tantum suo: q^o q^{uod}libet h^{ab}et
 suam p^{ar}tem Subsistiam.

Scio q^{uod} varq^{ue} vedere Subsistiam tota-
 lem indivisibilem ipso sp^{iritu}ali Phyco, n^o u^o 2° ipso Integrati, p^{ro}-
 ter illa Junta q^{uod} 1° p^{ro}sumimus: n^o eni vult vedere p^{ar}tes
 Integrantibus suas p^{ar}tes Subsistias. Ut minus bene. Sicut
 illa visibilis Substantia totalis det p^{ro}venire a p^{ar}tebus Sub-
 stis: ite, u^o n^o p^ount reperiri nisi in p^{ar}tebus integrantibus.

si dantur p[ro]p[ri]o sub[st]ant[ia] et ea reddunt mutuo in[ter]la-
biles in r[ati]o[n]e s[ub]st[ant]i[ae]. Et n[on] in r[ati]o[n]e p[ri]m[ae].

Deinde dicitur 3° Accidens neg[ati]ve h[ab]et sub[st]antia
neg[ati]ve e[st] capax s[ub]st[ant]i[ae]. Ita loquitur In[ter]p[re]t[er]. Per unum verbum, q[uo]d x^o
dicitur, sub[st]antia — e[st] s[ub]st[ant]ia et essentia p[ro]p[ri]a sub[st]antialis — q[uo]d dicitur
neg[ati]ve nam accidentalem. Et q[uo]d sub[st]antia e[st] ad distuendum
suppositum et bonam, cuius denotatio n[on] e[st] capax aliquid
accidens.

Deo dicitur 1° Accidens e[st] inco[m]municabile alteri
suppositi: q[uo]d sub[st]antit. Et en[im] accidens e[st] inco[m]municabile in r[ati]o[n]e ac-
cidentis, et n[on] in r[ati]o[n]e sub[st]antiali, q[uo]d inco[m]municabilis n[on] p[ro]venit a sub[st]antia.
Deo dicitur 2° M[un]dus Eucharisticus p[ro]p[ri]e acci-
dens et ea reddit q[uo]d se h[ab]entia et inco[m]municabilia sub[st]antia. q[uo]d ap[er]te m[un]dus
sub[st]antia. Et illam q[uo]d se h[ab]entiam in p[ro]p[ri]o Eucharistico
e[st] in r[ati]o[n]e accidentis, et e[st] inco[m]municabilem e[st] accidentalem: ut
u[er]o tam p[ro]p[ri]etas q[uo]d inco[m]municabilis sub[st]antia e[st] essentialis et sub[st]antia-
lis, q[uo]d nunq[uam] p[otes]t reperiri in accidentibus.

¶ unio physica h[ab]et p[ro]p[ri]am Substantiam

Propter 2° q[uo]d unio physica tam ip[s]a n[on] e[st] etiam q[uo]d unio
p[ro]p[ri]e integranter ipsius p[ro]p[ri]e et sic m[un]dus h[ab]ent suam p[ro]p[ri]am
accidentalem sub[st]antiam. Et p[ro]p[ri]e ista mag[is] s[ub]st[ant]ia et q[uo]d unio
q[uo]d legit[ur] 2° q[uo]d n[on] 2° dicit. Per 1° q[uo]d unio e[st] p[ro]p[ri]a sub[st]antialis
v[er]ba ab alio: q[uo]d h[ab]et suam p[ro]p[ri]am sub[st]antiam. sicut
h[ab]et e[st] p[ro]p[ri]etas s[ub]st[ant]i[ae]. 2° q[uo]d unio p[ro]p[ri]am assumpti
immo unio[n]em p[ro]p[ri]am: q[uo]d h[ab]et suam p[ro]p[ri]am sub[st]antiam. q[uo]d
2° q[uo]d unio p[ro]p[ri]am p[ro]p[ri]am. ea q[uo]d e[st] capax unio-
is p[ro]p[ri]am. Et e[st] capax h[ab]ent p[ro]p[ri]am sub[st]antiam: q[uo]d e[st] =

Dices st. 1° Vis phica n̄ fuit abumpta
 unne a P. Vis: q^o ex hoc sicillo n̄ in videri q^o fiat
 suam palem substantiam. Et nat̄ ant̄ q^o granado, Ligo, et ali-
 is: sicut sum pum ut e^t fide, abumpt̄ humidem: it̄ Vis
 phica e^t pars epialti, humidis sicut humas n̄ dicit̄ ut Ma-
 seriam et Nam, it̄ et Visem phicam un̄ tales per. q^o
 Volum Conum n̄ ut abumpt̄ Nam et Nam, it̄ et Visem phy-
 sicam q^o ut dicit̄ epialti humidem: dicit̄ abumeret per,
 et n̄ istam humidem.

Resp. dicit̄ est Vis hypostica n̄ q^o
 et sic uniansi un̄ de ut humas dicit̄ abumpta: q^o n̄ e^t
 pars Vis hypostica ad Visem phicam q^o facti un̄ Nam
 et Nam humidis. Et nat̄ ant̄: q^o si Vis phica n̄ un̄
 vis hypostice ad P. Volum et n̄ uniansi humas, et vult hoc
 q^o per humidis ut Ma, et sic si n̄ uniansi q^o Visem phy-
 sicam n̄ ut dicit̄ humidem: q^o si hoc Vis phica q^o e^t fa-
 le unicum humidis n̄ humas a P. Vis, et n̄ abume
 et uniansi.

Et delevat̄ ulterius q^o humas sicut af-
 umpta a P. Vis ut erat p̄ se ut dicit̄, sed humas n̄ e^t q^o
 fesse ut dicit̄ in hoc humidis nisi q^o Visem phicam, ant̄
 ad hyposticam: q^o Vis phica et abumpta sicut hypostice a
 P. Vis.

Et circa humas sicut abumpta ut erat genita
 a Beatita Virgine: humas autem un̄ fuisse p̄ se genita q^o
 Visem phicam un̄ Nam, et Nam, et n̄ q^o Visem un̄ pa-
 les un̄ dicit̄ hyposticam: q^o Vis phica p̄ se ut dicit̄ humidis
 sicut abumpta a P. Vis et n̄ genita sicut suam palem
 substantiam, cuius loco un̄ genita e^t Vis hypostica
 ad P. Volum.

Unio hypostatica heät suam peculiarem Substiam?

Quæritur tunc Unio hypostatica inu. humani, et diuini Volumi
hæat suam peculiarem Substiam? Et negat. ita P. Torr
et Qui. Pr. quæ si Unio hypostatica ad P. Volum heret pecu-
liarem suam Substiam hæret in initium: quæ ista
Substia et heret suam diuinam hypostaticam ad P. Volum. et
ista Unio heret aliam Substiam, et hæc Substia aliam uni-
oem et sic in initium: q. Unio hypostatica Substitit eandem
Substiam quæi Unio cuius unio et qm unit humani: di-
cut ad Unitatis utilitatem et eandem Unitatem qm punit, et sic
ad ceteris.

Unde si Substia eet reatõ diuina et factõ
a sã ut aliq existimant, Unio et qm Substia unioer, Sub-
stiteret et eandem Substiam quam unioer.

Inst 1. Est incommuniens qd unus
unus qm e Unio hypostatica Substitit et reatõem ipsõ e
Substia P. Unio: q. Unio. Et negat ans. nam si Unitas set
reatõ diuina et Substia et factõ ut aliq dicit ad punitia
talis Unitas et sic unio utilitatem et reatõem. q. et Unio
hypostatica et sic unio Substiteret et reatõem, qm unit
idõ et Substiam P. Unio.

Inst 2. Unio qntis n e qnta
et qntem, qm Unit neg sã unio albeis e alba et albe-
dinem, qm Unit: q. neg Unio Substia erit Substiens et Sub-
stiam P. Unio qm hypostaticè unit. Respondent aliq (neg ans.
Et in 2. neg Unitatem diuina rã e qm neg unio albedinis
unio ee albam, neg unio qntis qntis ee quantam,

Set sic ee qndam inharian auialem hox auium: ut
 a. Vniio hypostica dicit Substia fuerit Substere et d a.
 Cuius n pot Substere p Substiam distam ab illa qm
 vnit, ne deti pcepus in infisum, ideo det Substere p
 Substiam p. Vt: Sicut ad vtilitatis vtilitatis q eant vtili-
 tem, qm dicit, ne seget, pcepus in infisum.

Unde 3. videtur absurdum qd vniio
 hypostica videlicet creata Substat p Substiam qmiam: qd hiet
 peculiarem Substiam creatam. Et nat auis, qd si n e absurdum
 qd huius creatam Substat p Substiam qm. Vbi con tale
 erit qd vniio hypostica et creata Substat p eant Substiam qm
 uniam.

Prop: Et igitur Substia dicit Substia n eget
 alia Substia ut Subsistat: qd et Et vniio hypostica dicit Cuius
 n egeit Substia p. Vt ut Subsistat. Sicut vtilitas n vtilitas et qd et in-
 get alia ut vtilitatis, neq deserv alia vtilitatis, ut referat: ut et vtilitatis n
 a. Vniio hypostica n e qd Substia ideo eget alia Substia Subsistat: Sicut *
 ut Subsistat: Sicut ad eget alia vtilitatis ut vtilitatis. Et sicut
 Sufficit qm vtilitatis qm ad dicitur imme, ut p illam ad vtili-
 tatis, ita vtilitatis vniio Substia Subsistat p eptam Substiam, qm
 imme vnit.

SEC. III.

De compositione Substia.

Suppono qd sensu piales Substie, deint inr se uniri, ut spo-
 sant unam Substiam totalem et adiectam in spio. Pro
 igitur 1. qd Substia piales pae et hie pnycaz uniant inr se,
 et hiant unum p se. Et affe d In. Coi. Et 1. qd
 Na, et hie inr se uniant, et stuant unum p se. qd

9. et partes Substia quous ma et gra. Unde sicut ma
et gra it in se entia inpleta et constituunt unum q se in gre
prios, ita et Substia ma et gra it in se inpleta, et constitu-
unt unum q se ipsum in gre Substia.

Pr 2. ga si tales partes Substia n
eent inpleta forent totales, et neganter n teneret unum
suppositum ita duplex, ut fit in finis ppter Substias in
se inplectibilmas.

Primum In am tenent 2. vacy. 2. bry
et alii, q ga bry 1. viciis ma et viciis gra n faciunt
unum q se: q neg Substia ma et Substia gra. Et 1. ngt
ant coherentes. Et 2. ngt etiam vicia rias e ga viciis
ma et viciis gra i sint rias n faciunt unum q se i suis
Substis Substantialibus: q neg vicia in se unite constituunt unu
q se: ut u. partes Substia ma et gra i inpleant, et vrent Sub-
stias, efficiunt i viciis unum q se. ga it eiusd viciis Sub-
stias, et neganter et constituunt unum q se q in se unum
si.

Inst: et viciaes quous ma et gra inalis n fa-
ciunt unum q se i viciis pious inpleant, et in illa viciaes
it unum q se: q illis nulla e. Et 1. ad viciis ex co sa:
Les viciaes efficiere in se unum q se ga it inogenea et
integrates eiusd viciis: ut u. viciaes ma et gra it ethe-
rogenes, ga it quous essentialium vicia viciis.

Et 2. et melius qd et viciaes ma
et gra sunt totales, et neganter n constituunt in se unite unum
q se nullum viciis leg inveniunt: ut u. si Substia ma et
gra eent totales et inpleta legret qd in hoc viciis duplex
suppositum it duplex gloria, i teneret duplex Substiam tota-
lem, et additam.

Et Obtemperantia dicitur in hoc quia materia est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum totum effectum. Et sic et ad diligendum et sic in materia: quod dicitur materia prima est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum effectum. Et sic materia prima est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum effectum. Et sic materia prima est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum effectum.

Dicitur: Una forma non potest dividi in duas. Quod neg unum suppositum totale est aqua in se. Et sic materia prima est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum effectum. Et sic materia prima est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum effectum.

Et sic materia prima est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum effectum. Et sic materia prima est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum effectum. Et sic materia prima est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum effectum.

Quod neg unum suppositum totale est aqua in se. Et sic materia prima est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum effectum. Et sic materia prima est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum effectum.

Quenam sit haec compositio Substantiarum pluralium?

Quaeritur 2° quomodo sit ista compositio. Et dicitur quod materia prima est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum effectum. Et sic materia prima est in se imperfecta et oritur ad faciendum unum effectum.

